REGULAMENTUL (CE) nr. 1071/2009 din 21 octombrie 2009

de stabilire a unor norme comune privind condiţiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupaţiei de operator de transport rutier şi de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului

*(la data 24-feb-2012 actul a fost in legatura cu **Hotarirea 69/2012**)*

*(la data 04-dec-2011 actul a fost in legatura cu **Ordonanta 27/2011**)*

(Text cu relevanţă pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere **Tratatul de instituire a Comunităţii Europene**, în special articolul 71 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social European ([1])

având în vedere avizul Autorităţii Europene pentru Protecţia Datelor ([2]),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din **tratat** ([3]),

([3])Avizul Parlamentului European din 21 mai 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziţia comună a Consiliului din 9 ianuarie 2009 (JO C 62 E, 17.3.2009, p. 1), Poziţia Parlamentului European din 23 aprilie 2009 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) şi Decizia Consiliului din 24 septembrie 2009.

întrucât:

(1) Crearea unei pieţe interne a transportului rutier, caracterizată prin condiţii loiale de concurenţă, necesită aplicarea uniformă a unor norme comune privind accesul la ocupaţia de operator de transport rutier de marfă sau persoane ("ocupaţia de operator de transport rutier"). Astfel de norme comune vor contribui la asigurarea unui nivel mai ridicat de calificare profesională a operatorilor de transport rutier, la raţionalizarea pieţei, la îmbunătăţirea calităţii serviciilor în interesul operatorilor de transport rutier, al clienţilor acestora şi al economiei în ansamblu, precum şi la îmbunătăţirea siguranţei rutiere. De asemenea, acestea au capacitatea de a favoriza exercitarea efectivă a dreptului de stabilire de către operatorii de transport rutier.

(2) Directiva **96/26/CE** a Consiliului din 29 aprilie 1996 privind accesul la ocupaţia de operator de transport rutier de marfă şi operator de transport rutier de persoane şi recunoaşterea reciprocă a diplomelor, certificatelor şi a altor titluri oficiale de calificare, pentru a facilita acestor operatori de transport dreptul la libera stabilire pentru operaţiuni de transport naţional şi internaţional ([4]) stabileşte condiţiile minime pentru accesul la ocupaţia de operator de transport rutier, precum şi recunoaşterea reciprocă a documentelor necesare în acest sens. Cu toate acestea, experienţa

anterioară, analiza de impact şi diversele studii arată că directiva menționată anterior este aplicată în mod neuniform de către statele membre. Această lipsă de uniformitate generează mai multe consecințe negative, în special denaturarea concurenței, o lipsă de transparență a pieței şi de monitorizare uniformă, precum şi riscul ca întreprinderile care angajează personal cu o calificare profesională mai slabă să ignore sau să respecte într-o mai mică măsură normele de siguranță rutieră şi normele sociale, ceea ce poate dăuna imaginii sectorului.

(3) Aceste consecințe sunt cu atât mai grave cu cât ar putea să perturbe buna funcționare a pieței interne a transporturilor rutiere, având în vedere faptul că accesul la piața transporturilor internaționale de marfă şi a anumitor operațiuni de cabotaj este permis întreprinderilor din întreaga Comunitate. Singura condiție impusă acestor întreprinderi este aceea de a deține o licență comunitară care poate fi obținută atunci când aceste întreprinderi îndeplinesc condițiile de acces la ocupația de operator de transport rutier, stabilite prin Regulamentul (CE) nr. **1072/2009** al Parlamentului European şi al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri ([5]) şi cu Regulamentul (CE) nr. **1073/2009** al Parlamentului European şi al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul şi autobuzul ([6]).

(4) Se impune, aşadar, modernizarea normelor existente în materie de acces la ocupația de operator de transport rutier, pentru a garanta o aplicare mai uniformă şi mai eficace a acestor norme. Deoarece respectarea acestor norme constituie principala condiție pentru a avea acces la piața comunitară, iar regulamentele reprezintă instrumentele comunitare aplicabile în acest domeniu, un regulament pare a fi instrumentul cel mai potrivit de stabilire a condițiilor privind accesul la ocupația de operator de transport rutier.

(5) Ar trebui să fie permis statelor membre să adapteze condițiile care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier în regiunile ultraperiferice menționate la articolul 299 alineatul (2) din **tratat**, datorită caracteristicilor şi constrângerilor specifice acestor regiuni. Cu toate acestea, întreprinderile stabilite în aceste regiuni, care îndeplinesc condițiile pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier numai ca urmare a unei asemenea adaptări, ar trebui să nu poată obține o licență comunitară. Adaptarea condițiilor care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier nu ar trebui să împiedice întreprinderile, cărora li s-ar fi acordat accesul la ocupația de operator de transport rutier şi care îndeplinesc toate condițiile generale stabilite prin prezentul regulament, să desfăşoare activități de transport în regiunile ultraperiferice.

(6)În scopul asigurării unei concurențe loiale, normele comune privind exercitarea ocupației de operator de transport rutier ar trebui să se aplice într-o măsură cât mai mare tuturor întreprinderilor. Cu toate acestea, nu este necesară includerea în domeniul de aplicare a prezentului regulament a întreprinderilor ale căror operațiuni de transport au un impact foarte scăzut asupra pieței transporturilor.

(7) Responsabilitatea de a verifica dacă o întreprindere îndeplineşte în orice moment condițiile prevăzute de prezentul regulament ar trebui să revină statului membru de stabilire, astfel încât autoritățile competente ale statului membru respectiv să poată să decidă, după caz, suspendarea sau retragerea autorizațiilor care îi conferă întreprinderii în cauză dreptul de a opera pe piață. Respectarea întocmai a condițiilor de acces la ocupația de operator de transport rutier şi monitorizarea fiabilă a acestora implică existența unor sedii reale şi stabile ale întreprinderilor.

August 1, 2012

(8) Persoanele fizice care îndeplinesc cerințele privind buna reputație şi competența profesională ar trebui identificate în mod clar şi indicate autorităților competente. Persoanele respective ("managerii de transport") ar trebui să fie rezidente într-un stat membru şi să conducă permanent şi efectiv activitățile de transport ale întreprinderilor de transport rutier. Se impune, prin urmare, să se precizeze condițiile în care se consideră că o persoană conduce permanent şi efectiv activitatea de transport a unei întreprinderi.

(9) Buna reputație a managerilor de transport implică lipsa oricărei condamnări penale sau sancțiuni, pentru o încălcare gravă, în special a reglementărilor comunitare din domeniul transportului rutier. O condamnare sau sancțiune aplicată unui manager de transport sau unei întreprinderi de transport rutier în unul sau în mai multe state membre pentru cele mai grave încălcări ale normelor comunitare ar trebui să determine pierderea bunei reputații, cu condiția asigurării de către autoritatea competentă a faptului că, înainte de a fi luată o decizie definitivă, a avut loc o procedură de investigare finalizată şi documentată corespunzător, în cadrul căreia au fost garantate drepturile procesuale fundamentale şi au fost respectate drepturile de a exercita o cale de atac corespunzătoare.

(10)Întreprinderile de transport rutier trebuie să aibă o capacitate financiară minimă pentru a asigura începerea activității şi gestionarea corespunzătoare. O metodă simplă şi rentabilă de a dovedi capacitatea financiară a întreprinderilor o constituie o garanție bancară sau o asigurare de răspundere profesională.

(11) Un nivel ridicat al calificării profesionale ar trebui să sporească eficiența socioeconomică a sectorului de transport rutier. Prin urmare, candidații la funcția de manager de transport ar trebui să beneficieze de cunoştințe profesionale de calitate. În vederea asigurării unei uniformități sporite a condițiilor de examinare şi pentru a promova o formare de calitate, ar trebui ca statele membre să poată autoriza centrele de examinare şi de formare în conformitate cu anumite criterii care urmează să fie definite la nivel național. Managerii de transport ar trebui să posede cunoştințele necesare pentru a conduce operațiuni de transport atât la nivel național, cât şi la nivel internațional. Datorită progreselor tehnice, este posibil ca lista materiilor care trebuie cunoscute pentru a obține certificatul de competență profesională, precum şi procedura de organizare a examinărilor să evolueze şi ar trebui să se prevadă posibilitatea actualizării acestora. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să excepteze de la examinare persoanele care pot dovedi o experiență continuă în conducerea activităților de transport.

(12)O concurență loială şi un transport rutier care să se conformeze pe deplin normelor necesită un nivel uniform de supraveghere de către statele membre. În acest sens, un rol esențial le revine autorităților naționale responsabile de supravegherea întreprinderilor şi a valabilității autorizațiilor acestora şi este necesar să se garanteze faptul că respectivele autorități iau, după caz, măsurile adecvate, în special în cazurile cele mai grave, prin suspendarea sau retragerea autorizațiilor ori prin declararea ca fiind inadecvați a managerilor de transport care sunt neglijenți în mod repetat sau care acționează cu rea-credință. Luarea unei astfel de măsuri trebuie să fie precedată de o analiză atentă a măsurii respective, din perspectiva principiului proporționalității. Cu toate acestea, o întreprindere ar trebui să fie avertizată în prealabil şi ar trebui să beneficieze de o perioadă de timp rezonabilă în decursul căreia să îşi remedieze situația înainte de a i se aplica astfel de sancțiuni.

(13)O cooperare administrativă mai organizată între statele membre ar îmbunătăți eficacitatea supravegherii întreprinderilor care funcționează în mai multe dintre aceste state şi ar reduce

costurile administrative. Registre electronice ale întreprinderilor, interconectate la nivelul Comunității şi conforme cu normele comunitare privind protecția datelor cu caracter personal, ar facilita această cooperare şi ar reduce costurile aferente controalelor, atât pentru întreprinderi, cât şi pentru administrații. În mai multe state membre există deja registre electronice naționale. De asemenea, s-a creat infrastructura necesară în vederea promovării interconectărilor între statele membre. O utilizare mai sistematică a registrelor electronice ar contribui, prin urmare, în mod semnificativ la reducerea costurilor administrative ale controalelor şi la îmbunătățirea eficacității acestora.

(14) Anumite date privind încălcările şi sancțiunile, incluse în registrele electronice naționale, au caracter personal. Prin urmare, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a garanta respectarea Directivei 95/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulație a acestor date ([1]) în special în ceea ce priveşte controlul prelucrării datelor cu caracter personal de către o autoritate publică, dreptul de informare a persoanelor în cauză, dreptul la acces şi dreptul la opoziție al acestora. În vederea aplicării prezentului regulament, apare ca necesară păstrarea acestor date timp de cel puțin doi ani, pentru a evita stabilirea întreprinderilor descalificate pe teritoriul altor state membre.

(15) Pentru a spori transparența şi pentru a permite clienților unei întreprinderi de transport să verifice dacă respectiva întreprindere deține autorizația corespunzătoare, anumite date incluse în registrul electronic național ar trebui puse la dispoziția publicului, în măsura în care se respectă dispozițiile relevante privind protecția datelor.

(16) Interconectarea graduală a registrelor electronice naționale este esențială în scopul de a asigura un schimb de informații rapid şi eficient între statele membre şi de a garanta faptul că operatorii de transport rutier nu sunt tentați să comită sau să îşi asume riscul de a comite încălcări grave în alte state membre decât statul membru de stabilire. Realizarea acestei interconectări necesită definirea comună a formatului exact al datelor care fac obiectul schimburilor de date, precum şi a procedurilor tehnice de realizare a acestor schimburi de date.

(17) Pentru ca schimbul de informații dintre statele membre să fie eficient, ar trebui să se desemneze puncte de contact naționale şi să se precizeze anumite proceduri comune cu privire cel puțin la termenele şi natura informațiilor care trebuie transmise.

(18)În vederea facilitării libertății de stabilire, prezentarea documentelor adecvate eliberate de o autoritate competentă a statului membru în care îşi are reşedința managerul de transport rutier ar trebui să fie acceptată ca dovadă suficientă a bunei reputații necesare accesului la ocupația de operator de transport rutier în statul membru de stabilire, cu condiția ca persoanele respective să nu fi fost declarate inapte pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier în celelalte state membre.

(19)În vederea facilitării libertății de stabilire, sub aspectul competenței profesionale, un model unic de certificat eliberat în temeiul prezentului regulament ar trebui recunoscut drept dovadă suficientă de către statul membru de stabilire.

(20) Este necesar ca aplicarea prezentului regulament să fie monitorizată mai îndeaproape la nivel comunitar. Aceasta implică transmiterea către Comisie a unor rapoarte periodice, întocmite pe

baza registrelor electronice naţionale şi referitoare la buna reputaţie, capacitatea financiară şi competenţa profesională a întreprinderilor din sectorul de transport rutier.

(21) Statele membre ar trebui să prevadă sancţiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament. Respectivele sancţiuni ar trebui să fie eficiente, proporţionale şi cu efect de descurajare.

(22) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv modernizarea normelor de reglementare a accesului la ocupaţia de operator de transport rutier în scopul asigurării unei puneri în aplicare mai uniforme şi eficiente a acestor norme în statele membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre şi, prin urmare, având în vedere amploarea şi efectele acţiunii, poate fi îndeplinit mai bine la nivelul Comunităţii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarităţii astfel cum este prevăzut la articolul 5 din **tratat**. În conformitate cu principiul proporţionalităţii, astfel cum este enunţat în respectivul articol, prezentul regulament nu depăşeşte ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(23)Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia **1999/468/CE** a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competenţelor de executare conferite Comisiei ([1]).

(24) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să stabilească o listă a categoriilor şi a tipurilor încălcărilor şi a gradelor de gravitate a acestor încălcări care determină pierderea de către operatorii de transport rutier a bunei reputaţii, să adapteze la progresul tehnic anexele I, II şi III la prezentul regulament referitoare la cunoştinţele care trebuie luate în considerare pentru recunoaşterea de către statele membre a competenţei profesionale şi, respectiv, la modelul de certificat de competenţă profesională şi să stabilească lista încălcărilor care, pe lângă cele stabilite în anexa IV la prezentul regulament, pot conduce la pierderea bunei reputaţii. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare şi sunt destinate să modifice elemente neesenţiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia cu noi elemente neesenţiale, aceste măsuri trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5[a] din Decizia **1999/468/CE**.

(25) Directiva **96/26/CE** ar trebui să fie abrogată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

-****-

CAPITOLUL I: DISPOZIŢII GENERALE

Art. 1: Obiectul şi domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament reglementează accesul la ocupaţia de operator de transport rutier şi exercitarea respectivei ocupaţii.

(2) Prezentul regulament se aplică tuturor întreprinderilor stabilite pe teritoriul Comunităţii care exercită ocupaţia de operatori de transport rutier. Acesta se aplică, de asemenea, tuturor întreprinderilor care intenţionează să exercite ocupaţia de operatori de transport rutier. Trimiterile la întreprinderile care exercită ocupaţia de operatori de transport rutier, după caz, se consideră că includ o trimitere la întreprinderile care intenţionează să se angajeze într-o astfel de ocupaţie.

August 1, 2012

(3)În ceea ce priveşte regiunile menționate la articolul 299 alineatul (2) din **tratat**, statele membre vizate pot adapta condițiile care trebuie îndeplinite pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier, în măsura în care operațiunile sunt desfăşurate în întregime în respectivele regiuni de către întreprinderi stabilite în acele regiuni.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), prezentul **regulament nu se aplică**, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația națională:

a)întreprinderilor care îşi desfăşoară activitatea de operator de transport rutier de marfă numai cu ajutorul unor autovehicule sau combinații de vehicule a căror masă maximă autorizată nu depăşeşte 3,5 tone. Cu toate acestea, statele membre pot micşora acest prag pentru toate sau pentru o parte dintre categoriile de operațiuni de transport rutier;

b)întreprinderilor care efectuează exclusiv transporturi rutiere de persoane în scopuri necomerciale sau a căror activitate principală este alta decât cea de operator de transport rutier de persoane;

c)întreprinderilor care îşi desfăşoară activitatea de operator de transport rutier numai cu ajutorul autovehiculelor cu o viteză maximă autorizată care nu depăşeşte 40 km/h.

(5) Statele membre **pot excepta de la aplicarea totală sau parțială** a prevederilor prezentului regulament numai operatorii de transport rutier de mărfuri angajați exclusiv în operațiuni de transport național având doar un impact minor asupra pieței de transport, din motive legate de:

a)natura mărfurilor transportate; sau

b)distanța scurtă implicată.

Art. 2: Definiții

În înțelesul prezentului regulament:

1.**"ocupația de operator de transport rutier de marfă"** înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, cu ajutorul fie al unor autovehicule, fie al unei combinații de vehicule, transportul de marfă contra cost în numele unui terț;

2.**"ocupația de operator de transport rutier de persoane"** înseamnă activitatea oricărei întreprinderi care efectuează, cu ajutorul unor autovehicule construite şi echipate astfel încât să fie potrivite pentru transportul a mai mult de nouă persoane, inclusiv conducătorul auto, şi destinate acestui scop, servicii de transport de persoane pentru public sau pentru anumite categorii de utilizatori, contra cost, plătite de către persoana transportată sau de către organizatorul transportului;

3.**"ocupația de operator de transport rutier"** înseamnă ocupația de operator de transport rutier de persoane sau ocupația de operator de transport rutier de marfă;

4.**"întreprindere"** înseamnă orice persoană fizică sau juridică, cu sau fără scop lucrativ, orice asociație sau grup de persoane fără personalitate juridică, cu sau fără scop lucrativ, sau orice organism oficial, indiferent dacă are personalitate juridică proprie sau depinde de o autoritate cu o astfel de personalitate juridică, care exercită ocupația de transport de persoane, fie orice persoană fizică sau persoană juridică care exercită ocupația de transport de mărfuri în scopuri comerciale;

5."manager de transport" înseamnă o persoană fizică angajată a unei întreprinderi sau, în cazul în care respectiva întreprindere este persoană fizică, chiar persoana în cauză sau, în cazul în care se prevede în mod expres, o altă persoană fizică desemnată de întreprinderea respectivă prin contract şi care conduce permanent şi efectiv activitățile de transport ale întreprinderii respective;

6."autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier" înseamnă o decizie administrativă prin care o întreprindere care îndeplineşte condițiile stabilite prin prezentul regulament este autorizată să exercite ocupația de operator de transport rutier;

7."autoritate competentă" înseamnă o autoritate națională, regională sau locală dintr-un stat membru, care, pentru a autoriza exercitarea ocupației de operator de transport rutier, verifică îndeplinirea de către o întreprindere a condițiilor stabilite prin prezentul regulament şi care este abilitată să acorde, să suspende sau să retragă autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier;

8."stat membru de stabilire" înseamnă statul membru pe teritoriul căruia se stabileşte o întreprindere, indiferent dacă managerul său de transport este resortisant sau nu al unei alte țări.

Art. 3: Cerințe pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier

(1)Întreprinderile **care exercită ocupația de operator de transport rutier trebuie**:

a)să aibă un sediu real şi stabil pe teritoriul unui stat membru;

b)să aibă o bună reputație;

c)să aibă capacitatea financiară adecvată; şi

d)să aibă competența profesională necesară.

(2) Statele membre pot decide să impună cerințe suplimentare, care trebuie să fie proporționale şi nediscriminatorii, pe care întreprinderile trebuie să le îndeplinească pentru a exercita ocupația de operator de transport rutier.

Art. 4: Managerul de transport

(1)O întreprindere care exercită ocupația de operator de transport rutier desemnează cel puțin o persoană fizică, managerul de transport, care **îndeplineşte cerințele** prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (b) şi (d) şi care:

a)conduce permanent şi efectiv activitățile de transport ale întreprinderii;

b)are o legătură autentică cu întreprinderea, cum ar fi aceea de a fi un angajat, director, proprietar sau acționar al acesteia, sau administrează întreprinderea sau, în cazul întreprinderii persoană fizică, este însăşi persoana respectivă; şi

c)este rezident în Comunitate.

(2)În cazul în care o întreprindere nu îndeplineşte cerința privind competența profesională stabilită la articolul 3 alineatul (1) litera (d), autoritatea competentă poate să îi acorde autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport, fără a fi desemnat un manager de transport în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, cu condiția ca:

a)întreprinderea să desemneze o persoană fizică rezidentă în Comunitate care îndeplineşte cerințele stabilite la articolul 3 alineatul (1) literele (b) şi (d) şi care este îndreptățită în temei contractual să îndeplinească, în numele întreprinderii, atribuții de manager de transport;

b)contractul dintre întreprindere şi persoana menționată la litera (a) să precizeze sarcinile pe care aceasta din urmă trebuie să le îndeplinească permanent şi efectiv şi să indice responsabilitățile care îi revin persoanei respective în calitate de manager de transport. Sarcinile care trebuie precizate includ, în special, coordonarea activităților de întreținere a vehiculelor, verificarea contractelor şi a documentelor de transport, contabilitatea de bază, alocarea încărcăturilor sau a serviciilor pentru fiecare conducător auto şi vehicul şi verificarea procedurilor de siguranță;

c)în calitate de manager de transport, persoana menționată la litera (a) poate să conducă activitățile de transport a cel mult patru întreprinderi diferite, efectuate cu ajutorul unui parc cu o capacitate maximă combinată de 50 de vehicule. Statele membre pot decide să diminueze numărul întreprinderilor şi/sau numărul total de vehicule din parcul gestionat de persoana respectivă; şi

d)persoana menționată la litera (a) îndeplineşte sarcinile precizate în exclusivitate în interesul întreprinderii, iar responsabilitățile acesteia sunt exercitate în mod independent față de orice întreprinderi pentru care întreprinderea în cauză efectuează operațiuni de transport.

(3) Statele membre pot decide că un manager de transport desemnat în conformitate cu alineatul (1) nu poate fi în acelaşi timp desemnat în conformitate cu alineatul (2) sau că poate fi astfel desemnat numai în ceea ce priveşte un număr de întreprinderi sau un parc de vehicule care nu depăşeşte limitele stabilite la alineatul (2) litera (c).

(4)Întreprinderea informează autoritatea competentă referitor la managerul (managerii) de transport desemnat (desemnați).

CAPITOLUL II: CONDIȚII CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE ÎN VEDEREA RESPECTĂRII CERINȚELOR STABILITE LA ARTICOLUL 3

Art. 5: Condiții referitoare la cerința privind sediul

În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (a), o întreprindere trebuie, în statul membru în cauză:

(a)să aibă un sediu, situat în respectivul stat membru, în incinta căruia îşi păstrează principalele documente de lucru, în special documentele contabile, documentele de gestionare a personalului, documente conținând date referitoare la perioadele de conducere şi perioadele de repaus şi orice alte documente la care trebuie să aibă acces autoritatea competentă, în scopul verificării condițiilor prevăzute de prezentul regulament. Statele membre pot solicita ca întreprinderile stabilite pe teritoriul lor să aibă şi alte documente disponibile oricând la sediile acestora;

(b)odată ce autorizația este acordată, să dispună de unul sau mai multe vehicule, care sunt înmatriculate sau puse în circulație în alt mod în conformitate cu legislația din statul membru respectiv, indiferent dacă vehiculele respective se află în proprietatea sa sau sunt deținute, de exemplu, în temeiul unui contract de cumpărare în rate, de închiriere sau de leasing;

(c)să îşi desfăşoare operațiunile referitoare la vehiculele menționate la litera (b) permanent şi efectiv, cu echipamentele administrative necesare şi cu echipamentele şi instalațiile tehnice corespunzătoare, într-un centru de exploatare situat în statul membru respectiv.

Art. 6: Condiții referitoare la cerința privind buna reputație

(1) Sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, statele membre stabilesc condițiile pe care o întreprindere sau un manager de transport trebuie să le îndeplinească pentru a se conforma cerinței privind buna reputație stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (b).

*(la data 04-dec-2011 Art. 6, alin. (1) din capitolul II a se vedea referinte de aplicare din Art. 2, punctul 7. din capitolul I din **Regulamentul 1072/21-oct-2009**)*

*(la data 04-dec-2011 Art. 6, alin. (1) din capitolul II a fost in legatura cu **Regulamentul 1073/21-oct-2009**)*

Pentru a stabili dacă o întreprindere a îndeplinit cerința respectivă, statele membre iau în considerare conduita întreprinderii, a managerilor de transport ai acesteia şi a oricărei alte persoane relevante, după cum poate fi stabilit de către statul membru. Orice referire în prezentul articol la condamnări, sancțiuni sau încălcări include condamnările, sancțiunile sau încălcările întreprinderii înseşi, ale managerilor de transport ai acesteia şi ale oricărei alte persoane relevante, după cum poate fi stabilit de către statul membru.

Condițiile menționate la primul paragraf includ cel puțin următoarele cerințe:

a)să nu existe niciun motiv serios pentru a pune la îndoială buna reputație a managerului de transport sau a întreprinderii de transport, cum ar fi condamnări sau sancțiuni rezultate în urma oricăror încălcări grave ale normelor naționale în vigoare în următoarele domenii:

(i)drept comercial;

(ii)legislația privind insolvența;

(iii)condițiile de remunerare şi de muncă ale profesiei;

(iv)circulația rutieră;

(v)răspunderea profesională;

(vi)traficul cu ființe umane sau traficul de droguri; şi

b)managerul de transport sau întreprinderea de transport să nu fi fost, în unul sau mai multe state membre, condamnat(ă) sau să nu i se fi aplicat sancțiuni pentru încălcări grave ale normelor comunitare în special în ceea ce priveşte:

(i)perioadele de conducere şi perioadele de repaus ale conducătorilor auto, timpul de lucru şi instalarea şi utilizarea aparaturii de înregistrare;

(ii)masa şi dimensiunile maxime ale vehiculelor utilitare utilizate în cadrul traficului internațional;

(iii)calificarea inițială şi formarea continuă a conducătorilor auto;

(iv)controlul tehnic al vehiculelor utilitare, inclusiv inspecțiile tehnice obligatorii ale autovehiculelor;

(v)accesul la piața transportului rutier internațional de marfă sau, după caz, accesul la piața transportului rutier de persoane;

(vi)siguranța transportului rutier de mărfuri periculoase;

(vii)instalarea şi utilizarea dispozitivelor de limitare a vitezei pe anumite categorii de vehicule;

(viii)permisul de conducere;

(ix)accesul la ocupație;

(x)transportul de animale.

(2)În sensul alineatului (1) al treilea paragraf litera (b):

*(la data 04-dec-2011 Art. 6, alin. (2) din capitolul II a se vedea referinte de aplicare din Art. 2, punctul 7. din capitolul I din **Regulamentul 1072/21-oct-2009**)*

*(la data 04-dec-2011 Art. 6, alin. (2) din capitolul II a fost in legatura cu **Regulamentul 1073/21-oct-2009**)*

a)Atunci când unui manager de transport sau unei întreprinderi de transport i-a fost aplicată o condamnare sau o sancțiune, în unul sau în mai multe state membre, pentru unul dintre cele mai grave cazuri de încălcare a normelor comunitare, menționate în anexa IV, autoritatea competentă a statului membru de stabilire aplică în mod corespunzător şi în timp util o procedură administrativă corespunzătoare, inclusiv, dacă este cazul, un control efectuat la sediul întreprinderii vizate.

Procedura stabileşte dacă, datorită circumstanțelor specifice, pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată în acel caz particular. Orice astfel de constatare este argumentată şi justificată corespunzător.

Dacă autoritatea competentă constată că pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată, aceasta poate decide că buna reputație nu este afectată. În acest caz, motivele se consemnează în registrul național. Numărul deciziilor de acest tip va fi indicat în raportul precizat la articolul 26 alineatul (1).

Dacă autoritatea competentă nu constată că pierderea bunei reputații ar constitui o reacție disproporționată, condamnarea sau sancțiunea conduce la pierderea bunei reputații.

b)Comisia întocmeşte o listă a categoriilor, a tipurilor şi a gradelor de gravitate ale încălcărilor grave ale normelor comunitare care, în plus față de cele prevăzute în anexa IV, pot determina pierderea bunei reputații. Statele membre iau în considerare informațiile privind respectivele încălcări, inclusiv informațiile primite de la alte state membre, atunci când îşi stabilesc prioritățile pentru controale în sensul articolului 12 alineatul (1).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia şi care se referă la lista în cauză, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

August 1, 2012

În acest scop, Comisia:

(i)stabileşte categoriile şi tipurile de încălcări întâlnite cel mai frecvent;

(ii)defineşte gradul de gravitate a încălcărilor în funcție de potențialul acestora de a genera un pericol de moarte sau de vătămări grave; şi

(iii)prevede frecvența de repetare începând de la care încălcările repetate sunt considerate ca fiind mai grave, luând în considerare numărul de conducători auto utilizați în cadrul activităților de transport conduse de managerul de transport.

(3) Cerința stabilită la articolul 3 alineatul (1) litera (b) rămâne neîndeplinită până când se aplică o măsură de reabilitare sau orice altă măsură cu efect echivalent, în conformitate cu dispozițiile de drept intern relevante.

Art. 7: Condiții referitoare la cerința privind capacitatea financiară

(1)În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (c), o întreprindere trebuie să poată în orice moment să facă față obligațiilor sale financiare pe parcursul exercițiului financiar anual. În acest sens, întreprinderea trebuie să demonstreze, pe baza conturilor anuale certificate de un auditor sau de o persoană acreditată în mod corespunzător, că dispune în fiecare an de capital şi rezerve în valoare totală de cel puțin 9 000 EUR pentru un singur vehicul utilizat şi de 5 000 EUR pentru fiecare vehicul suplimentar utilizat.

În sensul prezentului regulament, valoarea euro în monedele naționale ale statelor membre care nu participă la cea de-a treia etapă a uniunii economice şi monetare se stabileşte în fiecare an. Cursurile aplicate sunt cele obținute în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Aceste cursuri intră în vigoare la data de 1 ianuarie din anul calendaristic următor.

Posturile contabile menționate la primul paragraf au acelaşi înțeles cu cele definite în cea de-a patra Directivă **78/660/CEE** a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din **tratat** privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ([1]).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă poate accepta sau solicita ca o întreprindere să demonstreze capacitatea sa financiară printr-un certificat, cum ar fi o garanție bancară sau o asigurare, inclusiv o asigurare de răspundere profesională, eliberat de una sau mai multe bănci sau de alte instituții financiare, inclusiv societăți de asigurare, care garantează pentru întreprindere printr-o garanție personală şi solidară pentru sumele stabilite la alineatul (1) primul paragraf.

(3) Conturile anuale menționate la alineatul (1), precum şi garanția bancară menționată la alineatul (2), care trebuie verificate, sunt cele ale entității economice stabilite pe teritoriul statului membru în care a fost solicitată eliberarea unei autorizații, şi nu cele ale oricăror alte entități stabilite într-un alt stat membru.

Art. 8: Condiții referitoare la cerința privind competența profesională

(1)În vederea respectării cerinței stabilite la articolul 3 alineatul (1) litera (d), persoana sau persoanele vizate dispun de cunoştințele corespunzătoare nivelului prevăzut în anexa I partea I, în

ceea ce priveşte materiile enumerate în respectiva anexă. Aceste cunoştinţe trebuie demonstrate prin susţinerea unei examinări scrise obligatorii care poate fi completată printr-o examinare orală, dacă un stat membru decide astfel. Aceste examinări sunt organizate în conformitate cu dispoziţiile prevăzute în anexa I partea II. În acest sens, statele membre pot decide să impună formarea înaintea examinării.

(2) Persoanele în cauză susţin examinarea în statul membru în care au reşedinţa obişnuită sau în statul membru în care lucrează.

Reşedinţa obişnuită este locul în care o persoană locuieşte în mod normal, adică timp de cel puţin 185 de zile în fiecare an calendaristic, datorită legăturilor de ordin personal care demonstrează existenţa unei legături strânse între acea persoană şi locul unde locuieşte.

Cu toate acestea, reşedinţa obişnuită a unei persoane ale cărei legături de ordin profesional se află într-un alt loc decât cel al legăturilor sale de ordin personal şi care, drept urmare, locuieşte alternativ în locuri diferite situate în două sau mai multe state membre, se consideră a fi locul unde acea persoană are legături de ordin personal, cu condiţia ca acea persoană să se întoarcă acolo în mod regulat. Această ultimă condiţie nu este impusă în cazul în care persoana locuieşte într-un stat membru pentru executarea unei misiuni cu durată determinată. Frecventarea de cursuri la o universitate sau şcoală nu implică transferul reşedinţei obişnuite.

(3) Numai autorităţile sau organismele autorizate în acest sens de către un stat membru, conform unor criterii definite la nivel naţional, pot organiza şi certifica examinările scrise şi orale menţionate la alineatul (1). Statele membre verifică periodic conformitatea cu dispoziţiile prevăzute în anexa I a condiţiilor în care examinările sunt organizate de către respectivele autorităţi sau organisme.

(4) Statele membre pot autoriza, conform unor criterii proprii, organisme care să asigure candidaţilor formare de înaltă calitate în vederea pregătirii pentru examinări, precum şi formare continuă pentru managerii de transport în vederea actualizării cunoştinţelor pe care aceştia le deţin, dacă doresc aceasta. Statele membre respective verifică periodic dacă organismele în cauză continuă să îndeplinească criteriile pe baza cărora au obţinut autorizarea.

(5) Statele membre pot promova formarea periodică în domeniile enumerate în anexa I, la intervale de zece ani, pentru a garanta că managerii de transport sunt la curent cu evoluţiile din sector.

(6) Statele membre pot solicita ca deţinătorii de certificate de competenţă profesională, care nu au mai condus o întreprindere de transport rutier de marfă sau o întreprindere de transport rutier de persoane în ultimii cinci ani, să urmeze noi cursuri de formare profesională pentru a-şi actualiza cunoştinţele referitoare la evoluţiile actuale ale legislaţiei la care se face referire în anexa I partea I.

(7) Un stat membru poate excepta acele persoane care deţin anumite calificări din învăţământul superior sau tehnic, eliberate în acelaşi stat membru şi care presupun cunoaşterea tuturor materiilor enumerate în lista din anexa I şi pe care le desemnează special în acest sens, de la examinarea materiilor respective acoperite de calificări. Excepţiile se aplică numai acelor secţiuni din anexa I partea I pentru care calificările acoperă toate materiile enumerate sub titlul fiecărei secţiuni.

Un stat membru poate excepta de la părți specificate ale examinărilor pe titularii de certificate de competență profesională valabile pentru operațiuni de transport național în statul membru respectiv.

(8) Un certificat eliberat de autoritatea sau organismul menționat la alineatul (3) trebuie prezentat ca dovadă a competenței profesionale. Acest certificat nu este transmisibil către nicio altă persoană. Acesta se întocmeşte conform elementelor de siguranță şi modelului de certificat din anexele II şi III şi poartă ştampila autorității sau a organismului autorizat care l-a eliberat.

(9) Comisia adaptează anexele I, II şi III la progresul tehnic. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(10) Comisia încurajează şi facilitează schimbul de experiență şi informații privind formarea, examinările şi autorizarea, între statele membre sau prin intermediul oricărui organism desemnat de aceasta.

Art. 9: Exceptarea de la examinare

Statele membre pot decide să excepteze de la examinările menționate la articolul 8 alineatul (1) persoanele care fac dovada că au condus permanent o întreprindere de transport rutier de mărfuri sau o întreprindere de transport rutier de persoane în unul sau mai multe state membre pentru o perioadă de 10 ani înainte de 4 decembrie 2009.

CAPITOLUL III: AUTORIZARE ŞI SUPRAVEGHERE

Art. 10: Autoritățile competente

(1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a garanta punerea în aplicare corectă a prezentului regulament. Respectivele autorități competente sunt abilitate:

a)să examineze cererile introduse de întreprinderi;

b)să acorde autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, precum şi să suspende şi să retragă respectivele autorizații;

c)să declare că o persoană fizică nu este potrivită pentru a conduce, în calitate de manager de transport, activitățile de transport ale unei întreprinderi;

d)să efectueze controalele necesare pentru a verifica dacă o întreprindere îndeplineşte cerințele stabilite la articolul 3.

(2) Autoritățile competente publică toate condițiile care trebuie îndeplinite în temeiul prezentului regulament, orice alte dispoziții naționale, procedurile care trebuie urmate de către candidații interesați, precum şi explicațiile aferente.

Art. 11: Examinarea şi înregistrarea cererilor

(1) Se acordă, la cerere, autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier unei întreprinderi de transport care îndeplineşte cerințele stabilite la articolul 3. Autoritatea competentă

se asigură că o întreprindere care depune o cerere îndeplineşte cerințele stabilite la respectivul articol.

(2) Autoritatea competentă înscrie în registrul electronic național menționat la articolul 16 datele referitoare la întreprinderile cărora le acordă autorizația şi care sunt menționate la articolul 16 alineatul (2) primul paragraf literele (a)-(d).

(3) Termenul pentru examinarea de către o autoritate competentă a unei cereri de autorizație trebuie să fie cât mai scurt cu putință şi să nu depăşească trei luni de la data la care autoritatea competentă a primit toate documentele necesare pentru a evalua cererea. Autoritatea competentă poate prelungi acest termen cu încă o lună în cazurile motivate corespunzător.

(4)Până la 31 decembrie 2012, autoritatea competentă verifică, în cazul în care există îndoieli atunci când evaluează buna reputație a unei întreprinderi, dacă managerul sau managerii de transport desemnați nu au fost declarați, la data prezentării cererii, inapți pentru conducerea activităților de transport ale unei întreprinderi în unul dintre statele membre, în temeiul articolului 14.

De la 1 ianuarie 2013, atunci când evaluează buna reputație a unei întreprinderi, autoritatea competentă verifică, prin accesarea datelor menționate la articolul 16 alineatul (2) primul paragraf litera (f), fie prin acces direct securizat la partea relevantă a registrelor naționale, fie la cerere, dacă managerul sau managerii de transport desemnați nu au fost declarați la data prezentării cererii inapți pentru conducerea activităților de transport ale unei întreprinderi în unul dintre statele membre, în temeiul articolului 14.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament şi care se referă la o prelungire cu maximum trei ani a termenelor menționate în prezentul alineat, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(5)Întreprinderile care dețin o autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier notifică autorității competente care a eliberat respectiva autorizație, într-un termen de 28 de zile sau mai scurt, astfel cum se stabileşte de către statul membru de stabilire, orice schimbare survenită cu privire la datele menționate la alineatul (2).

Art. 12: Controale

(1) Autoritățile competente verifică dacă întreprinderile cărora le-au acordat autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier continuă să îndeplinească cerințele stabilite la articolul 3. În acest sens, statele membre desfăşoară controale asupra acelor întreprinderi care sunt clasificate ca prezentând riscuri crescute. În acest scop, statele membre extind aplicarea acestui sistem de clasificare a riscurilor, stabilit în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 şi (CEE) nr. **3821/85** ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier ([1]) la totalitatea încălcărilor menționate la articolul 6 din prezentul regulament.

(2)Până la 31 decembrie 2014, statele membre desfăşoară controale cel puțin la fiecare cinci ani pentru a verifica dacă întreprinderile îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament şi care se referă la o prelungire a termenelor menționate la primul paragraf, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

(3) Statele membre efectuează controale individuale pentru a verifica dacă o întreprindere continuă să îndeplinească cerințele de acces la ocupația de operator de transport rutier ori de câte ori Comisia îi solicită acest lucru, în cazuri bine motivate. Statul membru transmite Comisiei rezultatele acestor controale şi măsurile luate în cazul în care se constată că întreprinderea în cauză nu mai îndeplineşte cerințele stabilite în prezentul regulament.

Art. 13: Procedura pentru suspendarea şi retragerea autorizațiilor

(1)În cazul în care autoritatea competentă constată că o întreprindere prezintă riscul de a nu mai îndeplini cerințele stabilite la articolul 3, autoritatea competentă notifică întreprinderea respectivă. În cazul în care autoritatea competentă constată că una sau mai multe dintre respectivele cerințe nu mai sunt îndeplinite, aceasta poate stabili un termen pentru regularizarea situației întreprinderii, dintre următoarele:

a)un termen de maximum şase luni, care poate fi prelungit cu încă trei luni în caz de deces sau incapacitate fizică a managerului de transport, pentru recrutarea unui înlocuitor al managerului de transport, în cazul în care managerul de transport nu mai îndeplineşte cerințele de bună reputație sau competență profesională;

b)un termen de maximum şase luni atunci când întreprinderea trebuie să îşi regularizeze situația aducând dovada că are un sediu real şi stabil;

c)un termen de maximum şase luni în cazul neîndeplinirii cerinței privind capacitatea financiară, pentru a demonstra că cerința respectivă va fi din nou îndeplinită în mod permanent.

(2) Autoritatea competentă poate să solicite unei întreprinderi a cărei autorizație a fost suspendată sau retrasă să se asigure că, înaintea luării oricărei măsuri de reabilitare, managerii de transport ai acesteia au promovat examinările menționate la articolul 8 alineatul (1).

(3)În cazul în care autoritatea competentă stabileşte că întreprinderea nu mai îndeplineşte una sau mai multe dintre cerințele stabilite la articolul 3, aceasta suspendă sau retrage autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier în termenele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.

Art. 14: Declararea inaptitudinii managerului de transport

(1) Atunci când un manager de transport îşi pierde buna reputație în conformitate cu dispozițiile articolului 6, autoritatea competentă declară managerul de transport ca fiind inapt să conducă activitatea de transport a unei întreprinderi.

(2)Până la luarea unei măsuri de reabilitare în conformitate cu dispozițiile naționale relevante, certificatul de competență profesională, menționat la articolul 8 alineatul (8), al managerului de transport declarat inapt, îşi pierde valabilitatea în toate statele membre.

Art. 15: Decizii ale autorităților competente şi căi de atac

(1) Deciziile negative luate de autoritățile competente din statele membre în temeiul prezentului regulament, inclusiv respingerea unei cereri, suspendarea sau retragerea unei autorizații existente sau declararea inaptitudinii managerului de transport, sunt motivate.

Aceste decizii iau în considerare informațiile disponibile cu privire la încălcările comise de respectiva întreprindere sau de managerul de transport şi care pot afecta buna reputație a întreprinderii, precum şi orice alte informații aflate la dispoziția autorității competente. Acestea precizează măsurile de reabilitare aplicabile în caz de suspendare a autorizației sau de declarare a inaptitudinii.

(2) Statele membre iau măsuri pentru a garanta că întreprinderile şi persoanele vizate au posibilitatea de a introduce o cale de atac cu privire la deciziile menționate la alineatul (1), cel puțin în fața unui organism independent şi imparțial sau a unei instanțe judecătoreşti.

CAPITOLUL IV: SIMPLIFICARE ŞI COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Art. 16: Registre electronice naționale

*(la data 04-dec-2011 Art. 16 din capitolul IV a fost in legatura cu **Regulamentul 1072/21-oct-2009**)*

*(la data 04-dec-2011 Art. 16 din capitolul IV a fost in legatura cu **Regulamentul 1073/21-oct-2009**)*

(1)În vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, în special a articolelor 11-14 şi a articolului 26, fiecare stat membru păstrează un registru electronic național al întreprinderilor de transport rutier care au primit din partea unei autorități competente desemnate de respectivul stat membru autorizația de exercitare a ocupației de operator de transport rutier. Prelucrarea datelor înscrise în acest registru se face sub controlul unei autorități publice desemnate în acest sens. Datele relevante incluse în registrul electronic național sunt accesibile tuturor autorităților competente din statul membru în cauză.

*(la data 22-dec-2009 Art. 16, alin. (1) din capitolul IV a se vedea referinte de aplicare din anexa 1 din **Decizia 2009/992/UE/17-dec-2009**)*

Până la 31 decembrie 2009, Comisia adoptă o decizie referitoare la cerințele minime aplicabile datelor care trebuie să fie înregistrate în registrul electronic național de la data înființării acestuia pentru a facilita interconectarea viitoare a registrelor. Aceasta poate recomanda includerea numărului de înmatriculare al vehiculelor între datele menționate la alineatul (2).

(2) Registrele electronice naționale conțin cel puțin următoarele date:

a)denumirea şi forma juridică a întreprinderii;

b)adresa sediului acesteia;

c)numele managerilor de transport desemnați pentru a îndeplini cerințele de bună reputație şi competență profesională sau, după caz, numele unui reprezentant legal;

d)tipul de autorizație, numărul de vehicule acoperite de aceasta şi, după caz, numărul de serie al licenței comunitare şi al copiilor conforme ale acesteia;

e)numărul, categoria şi tipul de încălcări grave, astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) litera (b), care au condus la o condamnare sau o sancțiune în decursul ultimilor doi ani;

f)numele persoanelor care au fost declarate ca fiind inapte pentru coordonarea activității de transport a unei întreprinderi, atât timp cât buna reputație a persoanei respective nu a fost restabilită, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), precum şi măsurile de reabilitare aplicabile.

În sensul literei (e), statele membre pot alege, până la 31 decembrie 2015, să înscrie în registrul electronic național numai cele mai grave încălcări menționate în anexa IV.

Statele membre pot opta pentru păstrarea în registre separate a datelor menționate la primul paragraf literele (e) şi (f). În acest caz, datele relevante sunt disponibile la cerere sau sunt accesibile în mod direct tuturor autorităților competente din statul membru în cauză. Informațiile solicitate vor fi furnizate în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. Datele menționate la primul paragraf literele (a)-(d) sunt accesibile publicului, în conformitate cu dispozițiile relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

În toate cazurile, datele menționate la primul paragraf literele (e) şi (f) sunt accesibile altor autorități decât autoritățile competente numai dacă acestea sunt învestite oficial cu drept de control şi de a sancționa în sectorul transportului rutier şi ai căror funcționari sunt atestați sau cărora, în lipsa atestării, le revine o obligație formală de confidențialitate.

(3) Datele referitoare la o întreprindere a cărei autorizație a fost suspendată sau retrasă sunt păstrate în registrul electronic național timp de doi ani începând cu data la care a expirat suspendarea sau retragerea licenței şi sunt eliminate imediat după expirarea acestui termen.

Datele referitoare la persoanele declarate ca fiind inapte pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier se păstrează în registrul electronic național atât timp cât buna reputație a persoanelor respective nu este restabilită în conformitate cu articolul 6 alineatul (3). Datele sunt eliminate atunci când a fost luată o măsură de reabilitare sau o altă măsură cu efect echivalent.

Datele menționate la primul şi la al doilea paragraf indică motivele care au stat la baza suspendării sau retragerii autorizațiilor ori a declarării inaptitudinii şi, după caz, durata acestor măsuri.

(4) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca toate datele incluse în registrul electronic național să fie actualizate şi exacte, în special datele menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (e) şi (f).

(5)Fără a aduce atingere alineatelor (1) şi (2), statele membre iau măsurile necesare pentru ca registrele electronice naționale să fie interconectate şi accesibile la nivel comunitar prin intermediul punctelor de contact naționale definite la articolul 18. Accesibilitatea prin intermediul punctelor de contact naționale şi interconectarea se realizează până la 31 decembrie 2012 în aşa fel încât autoritatea competentă a oricărui stat membru să poată consulta registrul electronic național al oricărui stat membru.

(6) Normele comune privind punerea în aplicare a alineatului (5), precum formatul datelor care fac obiectul schimburilor de informații, procedurile tehnice necesare consultării electronice a registrelor electronice naționale ale celorlalte state membre şi promovarea interoperabilității acestor registre

cu alte baze de date relevante se adoptă de către Comisie în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 25 alineatul (2) şi pentru prima dată înainte de 31 decembrie 2010. Aceste norme comune stabilesc autoritatea responsabilă de accesul la date, de utilizarea ulterioară şi de actualizarea datelor după accesare şi includ, în acest scop, norme privind conectarea la baza de date şi monitorizarea datelor.

(7)Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament şi care se referă la prelungirea termenelor menționate la alineatele (1) şi (5) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 25 alineatul (3).

Art. 17: Protecția datelor cu caracter personal

În ceea ce priveşte aplicarea Directivei 95/46/CE, statele membre garantează în special faptul că:

(a)toate persoanele sunt înştiințate în momentul în care se înregistrează date care le vizează sau în momentul în care se intenționează transmiterea unor astfel de date către terți. Această informare trebuie să precizeze identitatea autorității responsabile de prelucrarea datelor, tipul de date prelucrate şi motivele prelucrării;

(b)toate persoanele beneficiază de dreptul de acces la datele care le privesc şi care sunt deținute de autoritatea care este responsabilă de prelucrarea datelor respective. Acest drept trebuie să poată fi exercitat fără nicio constrângere, la intervale rezonabile şi fără întârzieri sau taxe excesive pentru solicitant;

(c)toate persoanele cu privire la care datele sunt incomplete sau inexacte beneficiază de dreptul de a obține rectificarea, ştergerea sau blocarea datelor respective;

(d)toate persoanele beneficiază de dreptul de a se opune, în baza unor motive legitime şi imperioase, prelucrării datelor care le vizează. Dacă opoziția este justificată, este posibil ca prelucrarea să nu se mai vizeze datele respective;

(e)întreprinderile respectă, după caz, dispozițiile relevante cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

Art. 18: Cooperarea administrativă între statele membre

*(la data 04-dec-2011 Art. 18 din capitolul IV a fost in legatura cu **Regulamentul 1072/21-oct-2009**)*

*(la data 04-dec-2011 Art. 18 din capitolul IV a fost in legatura cu **Regulamentul 1073/21-oct-2009**)*

(1) Statele membre desemnează un punct de contact național responsabil de schimbul de informații cu celelalte state membre cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament. Statele membre trebuie să transmită Comisiei denumirea şi adresa punctului lor de contact național până la 4 decembrie 2011. Comisia întocmeşte lista tuturor punctelor de contact naționale şi o transmite statelor membre.

(2) Statele membre care fac schimb de informații în temeiul prezentului regulament utilizează punctele de contact naționale desemnate în aplicarea alineatului (1).

(3) Statele membre care fac schimb de informații cu privire la încălcările menționate la articolul 6 alineatul (2) sau cu privire la orice manager de transport declarat ca fiind inapt pentru exercitarea

ocupației respectă procedura şi termenele menționate la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. **1072/2009** sau, după caz, la articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. **1073/2009**. Statul membru care primeşte din partea unui alt stat membru notificarea unei încălcări grave care a avut ca rezultat o condamnare sau aplicarea unei sancțiuni înscrie respectiva încălcare în propriul registru electronic național.

CAPITOLUL V: RECUNOAŞTEREA RECIPROCĂ A CERTIFICATELOR ŞI A ALTOR DOCUMENTE

Art. 19: Certificate privind buna reputație şi alte documente echivalente

(1)Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (4), statul membru de stabilire acceptă ca dovadă suficientă a bunei reputații, în vederea accesului la ocupația de operator de transport rutier, un extras de cazier judiciar sau, în cazul în care nu este posibil acest lucru, un document echivalent eliberat de o autoritate judiciară sau administrativă competentă din statul membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă îşi avea reşedința.

(2) Atunci când un stat membru impune resortisanților săi anumite cerințe cu privire la buna reputație, iar prin documentul menționat la alineatul (1) nu se poate dovedi îndeplinirea acestei cerințe, statul membru în cauză acceptă, ca dovadă suficientă în privința resortisanților altor state membre, un certificat eliberat de o autoritate judiciară sau administrativă competentă din statul sau statele membre în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă îşi avea reşedința, care să dovedească îndeplinirea cerințelor în cauză. Certificatul respectiv se referă la informațiile specifice luate în considerare în statul membru de stabilire.

(3)În cazul în care ultimul stat membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă îşi avea reşedința nu a eliberat documentul menționat la alineatul (1) sau, după caz, certificatul menționat la alineatul (2), respectivul document sau certificat poate fi înlocuit printr-o declarație sub prestare de jurământ sau printr-o declarație solemnă dată de managerul de transport sau orice altă persoană relevantă în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar din statul membru în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă îşi avea reşedința. Respectiva autoritate sau notarul în cauză emite un certificat care să ateste autenticitatea declarației prestate sub jurământ sau a declarației solemne.

(4) Documentul menționat la alineatul (1) şi, respectiv, certificatul menționat la alineatul (2) nu sunt acceptate în cazul în care sunt prezentate după mai mult de trei luni de la data emiterii lor. Această condiție este valabilă şi pentru declarațiile făcute în conformitate cu alineatul (3).

Art. 20: Certificate privind capacitatea financiară

Atunci când un stat membru impune resortisanților săi anumite condiții privind capacitatea financiară, pe lângă cele prevăzute la articolul 7, statul membru în cauză acceptă ca dovadă suficientă, pentru resortisanții altor state membre, un certificat eliberat de o autoritate competentă din statul sau statele membre în care managerul de transport sau orice altă persoană relevantă îşi avea reşedința, care atestă îndeplinirea respectivelor condiții. Certificatul se referă la informațiile specifice luate în considerare în statul membru de stabilire.

Art. 21: Certificate privind competența profesională

(1) Statele membre acceptă ca dovadă suficientă a competenței profesionale orice certificat conform modelului de certificat prevăzut în anexa III şi care este eliberat de autoritățile sau organismele autorizate în acest sens.

(2) Orice certificat eliberat înainte de 4 decembrie 2011, ca dovadă a competenței profesionale în temeiul dispozițiilor în vigoare până la data respectivă, este considerat ca fiind echivalent cu certificatul al cărui model este indicat în anexa III şi este recunoscut ca dovadă a competenței profesionale în toate statele membre. Statele membre pot solicita ca deținătorii de certificate de competență profesională valabile numai pentru transportul național să susțină examinarea sau părți ale examinării, menționate la articolul 8 alineatul (1).

CAPITOLUL VI: DISPOZIȚII FINALE

Art. 22: Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor prezentului regulament şi iau măsurile necesare pentru a asigura că acestea sunt puse în aplicare. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale şi disuasive. Statele membre notifică dispozițiile în cauză Comisiei până la 4 decembrie 2011 şi notifică fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestora. Statele membre veghează ca aceste măsuri să fie aplicate fără discriminare în baza naționalității sau a locului de stabilire a întreprinderii.

(2) Sancțiunile menționate la alineatul (1) includ, în special, suspendarea autorizației de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, retragerea unei astfel de autorizații şi declararea inaptitudinii managerilor de transport.

Art. 23: Dispoziții tranzitorii

Întreprinderile care, înainte de 4 decembrie 2009, dețin o autorizație de exercitare a ocupației de operator de transport rutier se conformează dispozițiilor prezentului regulament până la 4 decembrie 2011.

Art. 24: Asistență reciprocă

Autoritățile competente din statele membre inițiază o colaborare strânsă şi îşi acordă reciproc asistență în scopul aplicării prezentului regulament. Autoritățile competente fac schimb de informații cu privire la condamnările şi la sancțiunile aplicate pentru încălcări grave sau cu privire la alte informații specifice care ar putea să afecteze exercitarea ocupației de operator de transport rutier, în conformitate cu dispozițiile aplicabile în materie de protecție a datelor cu caracter personal.

Art. 25: Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. **3821/85** al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind aparatura de înregistrare în transportul rutier ([1]).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 şi 7 din Decizia **1999/468/CE**, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5[a] alineatele (1)-(4) şi articolul 7 din Decizia **1999/468/CE**, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Art. 26: Rapoarte

(1) La fiecare doi ani, statele membre întocmesc un raport privind activitatea autorităților competente pe care îl transmit Comisiei. Acest raport conține:

a)o analiză a sectorului în ceea ce priveşte buna reputație, capacitatea financiară şi competența profesională;

b)numărul autorizațiilor acordate, în funcție de an şi de tip, autorizațiile suspendate, autorizațiile retrase, numărul de declarații de inaptitudine, precum şi motivele pe care s-au întemeiat deciziile respective;

c)numărul de certificate de competență profesională eliberate în fiecare an;

d)statistici de bază privind registrele electronice naționale şi utilizarea acestora de către autoritățile competente; şi

e)o prezentare generală a schimburilor de informații cu alte state membre în aplicarea articolului 18 alineatul (2), care include, în special, numărul anual de încălcări constatate şi notificate unui alt stat membru şi răspunsurile primite, precum şi numărul anual de cereri şi răspunsuri primite în aplicarea articolului 18 alineatul (3).

(2) Pe baza rapoartelor menționate la alineatul (1), Comisia prezintă, la fiecare doi ani, un raport Parlamentului European şi Consiliului privind exercitarea ocupației de operator de transport rutier. Raportul respectiv conține, în special, o evaluare a modului de funcționare a schimbului de informații între state membre şi o reanalizare a funcționării şi a datelor cuprinse în registrele electronice naționale. Raportul în cauză este publicat în acelaşi timp cu raportul menționat la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 15 martie 2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere ([2]).

Art. 27: Lista autorităților competente

Fiecare stat membru transmite Comisiei, până la 4 decembrie 2011, lista autorităților competente desemnate să acorde autorizații de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, precum şi lista autorităților sau organismelor autorizate responsabile de organizarea examinărilor menționate la articolul 8 alineatul (1) şi de emiterea certificatelor. Comisia publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene lista consolidată a acestor autorități sau organisme din întreaga Comunitate.

Art. 28: Comunicarea măsurilor naționale

Statele membre comunică Comisiei textele actelor cu putere de lege şi ale actelor administrative pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentul regulament în cel mult 30 de zile de la data adoptării şi pentru prima dată până la 4 decembrie 2011.

Art. 29: Abrogare

Directiva **96/26/CE** se abrogă.

August 1, 2012

Art. 30: Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Se aplică de la 4 decembrie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale şi se aplică direct în toate statele membre.

-****-

Adoptat la Strasbourg, 21 octombrie 2009.

Pentru Parlamentul European
Preşedintele
J. BUZEK
Pentru Consiliu
Preşedintele
C. MALMSTROM

ANEXA I:

I.LISTA MATERIILOR MENŢIONATE LA ARTICOLUL 8

Cunoştinţele care trebuie luate în considerare pentru constatarea competenţei profesionale de către statele membre trebuie să se refere cel puţin la materiile prevăzute în prezenta listă, respectiv pentru transportul rutier de marfă şi pentru transportul rutier de persoane. Referitor la aceste materii, candidaţii operatori de transport rutier trebuie să atingă nivelul de cunoştinţe şi aptitudini practice necesare pentru a conduce o întreprindere de transporturi.

Nivelul minim de cunoştinţe, astfel cum se indică mai jos, nu poate fi inferior nivelului 3 al structurii nivelurilor de formare prevăzute în anexa la Decizia **85/368/CEE** a Consiliului ([1]) adică unui nivel de cunoştinţe atins printr-o formare dobândită în cadrul unei şcolarizări obligatorii completate fie printr-o formare profesională şi o formare tehnică suplimentară, fie printr-o formă de învăţământ secundar sau o formare tehnică de alt tip.

([1])Decizia **85/368/CEE** a Consiliului din 16 iulie 1985 privind echivalarea calificărilor profesionale între statele membre ale Comunităţii Europene (JO L 199, 31.7.1985, p. 56).

(A)Elemente de drept civil

În domeniul transportului rutier de marfă şi de persoane, candidatul trebuie, în special:

1.să cunoască principalele contracte utilizate în activităţile de transport rutier, precum şi drepturile şi obligaţiile care decurg din acestea;

2.să fie capabil să negocieze un contract cu valabilitate legală, şi anume în ceea ce priveşte condiţiile de transport. În domeniul transportului rutier de marfă:

3.să poată să analizeze o reclamaţie a mandantului referitoare la daunele rezultând fie din pierderile sau avariile survenite în legătură cu mărfurile în cursul transportului, fie din întârzierea la livrare, precum şi efectele acestei reclamaţii asupra răspunderii sale contractuale;

August 1, 2012

4.să cunoască normele şi obligațiile care decurg din convenția CMR referitoare la contractul de transport internațional rutier de marfă.

În domeniul transportului rutier de persoane:

5.să poată să analizeze o reclamație a mandantului său referitoare la daunele produse persoanelor sau bagajelor acestora în timpul unui accident survenit în cursul transportului sau referitor la daunele datorate întârzierii, precum şi efectele acestei reclamații asupra responsabilității sale contractuale.

(B)**Elemente de drept comercial**

În domeniul transportului rutier de marfă şi de persoane, candidatul trebuie, în special:

1.să cunoască condițiile şi formalitățile prevăzute pentru exercitarea comerțului şi obligațiile generale ale comercianților (înmatriculare, registre comerciale etc.), precum şi consecințele falimentului;

2.să aibă cunoştințe corespunzătoare cu privire la diversele forme de societate comercială precum şi la normele acestora de constituire şi funcționare.

(C)Elemente de drept social

În domeniul transportului rutier de marfă şi de persoane, candidatul trebuie, în special:

1.să cunoască rolul şi funcționarea diferitelor instituții sociale care intervin în sectorul transportului rutier (sindicate, comitete de întreprindere, delegați ai personalului, inspectori ai muncii etc.);

2.să cunoască obligațiile angajatorilor în ceea ce priveşte securitatea socială;

3.să cunoască regulile aplicabile contractelor de muncă referitoare la diferitele categorii de muncitori ai întreprinderilor de transport rutier (forma contractelor, obligațiile părților, condițiile şi durata muncii, concediile plătite, remunerația, desfacerea contractului);

4.să cunoască normele aplicabile în ceea ce priveşte perioadele de conducere, perioadele de repaus şi timpul de lucru, în special dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. **3821/85**, ale Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Directivei 2002/15/CE a Parlamentului European şi a Consiliului ([1]) şi ale Directivei 2006/22/CE şi măsurile practice de aplicare a acestor dispoziții;

([1])Directiva 2002/15/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (JO L 80, 23.3.2002, p. 3 5).

5.să cunoască normele aplicabile în materie de calificare inițială şi formare continuă a conducătorilor auto, în special cele care decurg din aplicarea Directivei 2003/59/CE a Parlamentului European şi a Consiliului ([2]).

([2])Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 15 iulie 2003 privind calificarea inițială şi formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri (JO L 226, 10.9.2003, p. 4).

(D)Elemente de drept fiscal

În domeniul transportului rutier de marfă şi de persoane, candidatul trebuie să cunoască, în special, regulile referitoare la:

1.taxa pe valoare adăugată (TVA) pentru serviciile de transport;

2.taxa de circulaţie a vehiculelor;

3.taxele asupra anumitor vehicule utilizate pentru transportul rutier de marfă, precum şi la taxele de trecere şi taxele de utilizare pentru folosirea anumitor infrastructuri;

4.impozitele pe venit.

(E)Gestiunea comercială şi financiară a întreprinderii

În domeniul transportului rutier de marfă şi de persoane, candidatul trebuie, în special:

1.să cunoască dispoziţiile legale şi practicile privind utilizarea cecurilor, a cambiilor, a biletelor la ordin, a cărţilor de credit şi a altor mijloace sau metode de plată;

2.să cunoască diferitele forme de credit (bancare, documentare, depozite de garantare, ipoteci, leasing, de închiriere, factoring etc.), precum şi sarcinile şi obligaţiile care decurg din acestea;

3.să ştie ce este un bilanţ, cum se prezintă acesta şi să îl poată interpreta;

4.să poată citi şi interpreta un cont de profit şi pierderi;

5.să poată proceda la analiza situaţiei financiare şi a rentabilităţii întreprinderii, mai ales pe baza indicatorilor financiari;

6.să poată elabora un buget;

7.să cunoască diferitele elemente ale preţului de cost al întreprinderii (costuri fixe, costuri variabile, fonduri de exploatare, amortismente etc.) şi să le poată calcula pentru fiecare vehicul, kilometru, călătorie sau tonă;

8.să poată realiza o organigramă referitoare la tot personalul întreprinderii şi să organizeze planuri de lucru etc.;

9.să cunoască principiile marketingului, ale publicităţii şi ale relaţiilor publice, inclusiv ale serviciilor de transport, ale promovării vânzărilor şi ale elaborării fişierelor de clienţi etc.

10.să cunoască diferitele tipuri de asigurări proprii transporturilor rutiere (asigurări de răspundere, de viaţă, asigurarea bunurilor, a bagajelor), precum şi garanţiile şi obligaţiile care decurg din acestea;

11.să cunoască aplicaţiile electronice de transmitere de date în domeniul transportului rutier. În domeniul transportului rutier de marfă:

12.să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de marfă, precum şi să cunoască semnificaţia şi efectele Incoterms;

13.să cunoască diferitele categorii de auxiliari ai transportului, rolul, funcţiile şi eventual statutul lor. În domeniul transportului rutier de persoane:

14.să poată aplica regulile referitoare la tarife şi formarea preţurilor în transporturile publice şi particulare de persoane;

15.să poată aplica regulile referitoare la facturarea serviciilor de transport rutier de persoane.

(F)Accesul la piaţă

În domeniul transportului rutier de marfă şi de persoane, candidatul trebuie, în special:

1.să cunoască reglementările profesionale pentru transporturile rutiere pentru terţi, pentru locaţia vehiculelor industriale, pentru subcontractare, în special normele referitoare la organizarea oficială a profesiei, la accesul la aceasta, la autorizaţiile pentru transporturile rutiere intracomunitare şi extracomunitare şi la control şi sancţiuni;

2.să cunoască reglementările referitoare la înfiinţarea unei întreprinderi de transport rutier;

3.să cunoască diferitele documente cerute pentru executarea serviciilor de transport rutier şi să poată aplica procedee de verificare pentru a asigura prezenţa, atât în întreprindere, cât şi la bordul vehiculelor, a documentelor corespunzătoare privind fiecare transport efectuat, şi anume a documentelor referitoare la vehicul, la conducătorul auto, la marfă sau la bagaje.

În domeniul transportului rutier de marfă:

4.să cunoască regulile referitoare la organizarea pieţei transporturilor rutiere de mărfuri, la casele de expediţie, la logistică;

5.să cunoască formalităţile în momentul trecerii frontierelor, rolul şi sfera de acţiune a documentelor T şi carnetelor TIR, precum şi obligaţiile şi responsabilităţile care decurg din utilizarea acestora.

În domeniul transportului rutier de persoane:

6.să cunoască regulile referitoare la organizarea pieţei transporturilor rutiere de persoane;

7.să cunoască regulile pentru crearea serviciilor de transport şi să poată elabora planuri de transport.

(G)Standarde tehnice şi aspecte tehnice ale funcţionării

În domeniul transportului rutier de marfă şi de persoane, candidatul trebuie, în special:

1.să cunoască regulile referitoare la masa şi la dimensiunile vehiculelor din statele membre, precum şi procedurile referitoare la transporturile excepţionale care derogă de la aceste reguli;

2.să poată alege în funcţie de nevoile întreprinderii vehiculele, precum şi elementele acestora (şasiu, motor, sisteme de transmisie, sisteme de frânare etc.);

3.să cunoască formalităţile referitoare la omologarea de tip, înmatricularea şi inspecţia tehnică a acestor vehicule;

4.să poată lua în considerare măsurile care trebuie luate pentru lupta împotriva poluării aerului cu emisiile autovehiculelor, precum şi a zgomotului lor;

August 1, 2012

5.să poată elabora planuri de mentenanță periodică a vehiculelor şi a echipamentelor acestora. În domeniul transportului rutier de marfă:

6.să cunoască diferite tipuri de manevrare şi de încărcare (haioane, containere, paleți etc.) şi să poată aplica procedee şi dispoziții referitoare la operațiunile de încărcare şi descărcare a mărfurilor (repartizarea încărcăturii, legare, fixare, calare etc.);

7.să cunoască diferitele tehnici de transport combinat rutier-feroviar;

8.să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea normelor referitoare la transportul de mărfuri periculoase şi al deşeurilor, în special a celor care decurg din Directiva **2008/68/CE** ([1]) şi din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 ([2])

([1])Directiva **2008/68/CE** a Parlamentului European şi a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

([2])Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deşeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

9.să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea normelor privind transportul de alimente perisabile, în special a celor care decurg din acordul referitor la transporturile internaționale de alimente perisabile cu maşini speciale destinate acestor transporturi (ATP);

10.să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru respectarea regulamentelor privind transporturile de animale vii.

(H)Siguranța rutieră

În domeniul transportului rutier de marfă şi de persoane, candidatul trebuie, în special:

1.să cunoască calificările cerute pentru conducătorii auto (permis de conducere, certificate medicale, atestări ale competenței etc.);

2.să poată adopta măsurile necesare pentru a se asigura că toți conducătorii auto respectă regulile, interdicțiile şi restricțiile de circulație în vigoare în diferite state membre (limitări de viteză, acordarea priorității, oprire şi staționare, folosirea farurilor, semnalizarea rutieră etc.);

3.să poată elabora dispoziții destinate conducătorilor auto privind verificarea normelor de siguranță referitoare, pe de o parte, la starea materialului de transport şi a echipamentului său şi a încărcăturii şi, pe de altă parte, la conducerea preventivă;

4.să poată instaura proceduri de conduită în caz de accident şi să pună în aplicare proceduri corespunzătoare pentru a evita repetarea accidentelor sau a încălcărilor grave;

5.să poată pune în aplicare procedurile necesare pentru arimarea în siguranță a mărfii şi să cunoască tehnicile corespunzătoare.

În domeniul transportului rutier de persoane

6.să aibă cunoştințe de geografie rutieră a statelor membre.

II.ORGANIZAREA EXAMINĂRII

1.Statele membre vor organiza o examinare scrisă obligatoriu pe care îl pot completa cu o examinare orală pentru a verifica dacă candidați la ocupația de operatori de transport rutier posedă nivelul de cunoştințe cerut pentru materiile indicate în partea I şi, mai ales, capacitatea de a utiliza instrumentele şi tehnicile corespunzătoare şi de a îndeplini sarcinile de execuție şi de coordonare prevăzute.

a)Examinarea scrisă obligatorie constă în două probe, şi anume:

(i)întrebări scrise comportând fie întrebări cu mai multe variante de răspuns (patru răspunsuri posibile), fie întrebări cu răspuns direct, fie o combinație a celor două sisteme;

(ii)exerciții scrise/studii de caz.

Durata minimă a fiecărei probe va fi de două ore.

b)În cazul în care se organizează o examinare orală, statele membre pot condiționa participarea la această examinare de reuşita la examinarea scrisă.

2.În măsura în care statele membre organizează şi o examinare orală, aceasta trebuie să prevadă pentru fiecare dintre cele trei probe o proporție a punctajului de minim 25 % şi până la 40 % din totalul punctelor acordate.

În măsura în care statele membre organizează numai o examinare scrisă, ele trebuie să prevadă, pentru fiecare probă, o proporție a punctelor care nu poate fi mai mică de 40 % şi nici mai mare de 60 % din totalul punctelor acordate.

3.Pentru toate probele, candidații trebuie să obțină o medie de cel puțin 60 % din totalul punctelor acordate fără ca procentajul punctelor obținute la fiecare probă să fie mai mic de 50 % din punctele posibile. Un stat membru poate să reducă procentajul de la 50 % la 40 % numai pentru o singură probă.

ANEXA II: Elemente de siguranță pentru certificatul de competență profesională

Certificatul trebuie să cuprindă cel puțin două dintre următoarele elemente de siguranță:

- hologramă;

- fibre speciale în hârtie care devin vizibile prin expunere la lumina ultravioletă;

- cel puțin o linie microimprimată (imprimare vizibilă numai cu o lupă şi care nu este reprodusă de maşini de fotocopiat);

- caractere, simboluri sau modele tactile;

- dublă numerotare: număr de serie şi număr de eliberare;

- un fond de siguranță cu ghioşe şi irizat.

ANEXA III: Model de certificat de competență profesională

COMUNITATEA EUROPEANĂ

(Culoare Pantone bej 467 sau cât mai aproape posibil de această culoare, format DIN A4 hârtie din celuloză de 100 g/m^2 sau mai mult.)

*(la data 11-iul-2012 anexa III modificat de Art. 1 din **Regulamentul 613/09-iul-2012**)*

[Text în limba (limbile) oficială (oficiale) sau una dintre limbile oficiale ale statului membru care emite certificatul]

Semnul distinctiv al statului membru ([1]) respectiv Denumirea autorității sau a organului autorizat ([2])

CERTIFICAT DE COMPETENȚĂ PROFESIONALĂ PENTRU TRANSPORTUL RUTIER DE MARFĂ/DE PERSOANE ([3])

Nr.....

Subsemnații,.....

certificăm prin prezenta că ([4]).....

născut(ă) la data..... la.....

a susținut cu succes probele examinării (anul: ____; sesiunea:....) ([5]) necesar pentru obținerea certificatului de competență profesională pentru transportul rutier de marfă/de persoane (3), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier ([6])

Prezentul certificat constituie dovada suficientă a competenței profesionale menționate la articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009.

Eliberat la....., data..... ([7]).

([1])Semnele distinctive ale statelor membre sunt: (B) Belgia, (BG) Bulgaria, (CZ) Republica Cehă, (DK) Danemarca, (D) Germania, (EST) Estonia, (IRL) Irlanda, (GR) Grecia, (E) Spania, (F) Franța, (IRL) Irlanda, (I) Italia, (CY) Cipru, (LV) Letonia, (LT) Lituania, (I) Luxemburg, (H) Ungaria, (m) Malta, (H) Ungaria, (NL) Țările de Jos, (A) Austria, (PL) Polonia, (P) Portugalia, (RO) România, (SLO) Slovenia, (SK) Slovacia, (FIN) Finlanda, (S) Suedia, (UK) Regatul Unit.

([2])Autoritate sau organism desemnat în prealabil în acest scop de către fiecare stat membru al Comunității Europene pentru a elibera prezentul certificat.

([3])A se elimina, după caz.

([4])Nume şi prenume; locul şi data naşterii.

([5])Identificarea examenului.

([6])JO L 300, 14.11.2009, p. 51.

([7])Ştampila şi semnătura autorității autorizate sau a organului autorizat care eliberează certificatul.

ANEXA IV: Lista celor mai grave încălcări menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (a)

1._

(a) Depăşirea cu 25 % sau mai mult a limitelor maxime de timp de conducere de şase zile sau de două săptămâni.

(b) Depăşirea, pe parcursul unei zile de lucru, a limitei maxime a perioadei de conducere cu 50 % sau mai mult, fără o pauză sau fără o perioadă neîntreruptă de repaus de cel puțin 4,5 ore.

2.Lipsa tahografului şi/sau a unui dispozitiv de limitare a vitezei instalat(e) sau utilizarea unui echipament fraudulos capabil să modifice înregistrările aparatului de înregistrare şi/sau ale dispozitivului de limitare a vitezei sau falsificarea foilor de înregistrare sau a datelor descărcate de pe tahograf şi/sau de pe cartela conducătorului auto.

3.Conducerea auto fără un certificat valabil de inspecție tehnică, dacă un astfel de document este solicitat de legislația comunitară, şi/sau cu o deficiență foarte serioasă, inter alia, la nivelul sistemului de frânare, al mecanismului de direcție, al roților/pneurilor, al suspensiei sau al şasiului care ar crea un astfel de risc imediat pentru siguranța circulației şi care determină decizia de imobilizare a vehiculului.

4.Transportarea de mărfuri periculoase pentru care transportul este interzis sau care sunt transportate în condiții de izolare interzise sau neaprobate sau fără identificarea acestora ca mărfuri periculoase marcată pe vehicul, punând astfel în pericol viețile sau mediul într-o asemenea măsură încât aceasta determină o decizie de imobilizare a vehiculului.

5.Transportul de persoane sau de marfă fără a deține un permis de conducere valabil sau de către o întreprindere care nu este deținătoarea unei licențe comunitare valabile.

6.Conducerea, de către un conducător auto care foloseşte o cartelă de conducător auto falsificată, al cărei posesor nu este sau care a fost obținută pe baza unor declarații false şi/sau documente falsificate.

7.Transportul de mărfuri cu depăşirea cu cel puțin 20 % a masei totale maxime autorizate pentru vehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care depăşeşte 12 tone sau cu cel puțin 25 % pentru vehicule cu o încărcătură utilă admisibilă care nu depăşeşte 12 tone.

Publicat în Jurnalul Oficial cu numărul 300L din data de 14 noiembrie 2009

© Uniunea Europeană, **http://eur-lex.europa.eu**. Numai legislația Uniunii Europene publicată pe suport de hârtie în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este considerată autentică.